

tionen ikke skal have deres sag behandlet i Danmark. 440 asylansøgere på syv måneder er mange. Heroverfor står, at Danmark i samme periode kun har overtaget 53 asylansøgere fra andre EU-lande.

Så i den store sammenhæng er omkostningerne ved den sagsbehandling, der må foretages for at udpege det ansvarlige land, små penge, særlig når det ses i forhold til de fordele, som Dublinkonventionens regler om placering af ansvaret for asylansøgere indebærer.

Dette var også meningen med Dublinkonventionen både for medlemslandene og for asylansøgerne, for ikke alene undgår landene, at asylansøgere søger om asyl i det ene land efter det andet og derved misbruger asylsystemet – i hvert fald bruger det – asylansøgeren undgår også selv at blive kastebold mellem lande, der ikke ønsker at tage ansvaret for at behandle deres asylansøgere.

Dette var mit svar på forespørgslen.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Jeg havde jo håbet på, at indenrigsministeren var kommet lidt grundigere ind på besvarelsen og havde taget nogle flere aspekter med, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Vi må tage ved lære, og forespørgslerne må have længere formuleringer, hvis vi ønsker nogle grundigere svar. Det finder vi nok ud af.

Indenrigsministeren har fuldstændig ret i, at det, som vi her tager fat i, er en lille afgrænset del af hele Schengensamarbejdet. Og det er helt bevidst, for det er lige præcis den her del af Schengensamarbejdet, som vi er nervøse ved. Resten af Schengensamarbejdet har vi ikke noget imod. Det, at man samarbejder landene imellem med at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet osv., er fint nok. Dét, hvor vi er nervøse, er, når vi begynder at tale om, at man med Schengenkonventionen ophæver personkontrollen ved de danske grænser. Det er dét, vi har et problem med, og det er ikke mindst på baggrund af den udvikling, der har været i EU igennem de sidste år.

Det, der er sagen, er, at der allerede på nuværende tidspunkt er et flertal i Folketinget, som har givet regeringen mandat til at arbejde videre på det her område. Regeringen har nemlig fået mandat til, at man i EU arbejder frem mod, at man skal dele udgifterne til flygtninge i

EU. Det betyder, at det land, der modtager et antal flygtninge, sender regningen videre til EU.

Det giver imidlertid et dårligt incitament til, at man ligesom prøver at holde lidt igen i forhold til, hvor mange der kommer ind i ens land. Det kan nemlig i virkeligheden være ligegyldigt, for man sender jo bare regningen videre. Det bliver selvfølgelig sådan, at man selv skal være med til at dække udgiften, for den bliver jo fordelt mellem landene i en eller anden størrelsesorden, men alene det dårlige incitament, man kommer til at give landene, er udtryk for, at man i EU-regi ikke har de store intentioner om at prøve at begrænse, hvor mange flygtninge der kommer til EU. Man arbejder tværtimod i den modsatte retning.

Så sagde indenrigsministeren, at man altid vil kunne udpege et land som værende første asyl-land, men det har man ikke kunnet hidtil, og derfor er det lidt interessant, at ministeren står og siger det i dag. Hidtil har det været sådan, at hvis det danske politi ikke tager illegale grænseoverløbere direkte på grænsen, så nægtede bl.a. Tyskland at tage dem tilbage.

Jeg ved af erfaring, at det på et tidspunkt var så grelt, at hvis man havde mistanke om, at der lå en illegal asylansøger i bagagerummet på en bil, tilkaldte man først det tyske politi, så de kunne stå ved siden af, når man åbnede bagagerummet, for hvis nu man havde haft det åbnet, og det tyske politi kom, ja, så kunne de danske myndigheder jo i virkeligheden bare selv have proppet asylansøgeren derned. Så slemt var det på et tidspunkt ved den dansk-tyske grænse.

Derfor er det ikke bare ligetil, og det er heller ikke bare ligetil, at man altid kan udpege det første asylansøgerland. Så nemt er det nemlig ikke.

Så sagde ministeren, at den aftale, man fik lavet i forbindelse med Dublinkonventionen, allerede på nuværende tidspunkt havde været meget positiv, og at man allerede på nuværende tidspunkt havde fået sendt 440 asylansøgere tilbage til de respektive første asylansøgerlande.

I avisen fremgår det ganske vist, at direktøren i Udlændingestyrelsen, hr. Claes Nilas, har oplyst, at det er 377. Men lad det nu ligge, for det er ikke det, der er interessant. Det, der er interessant, er det, der står længere nede i artiklen, og som ministeren ikke omtaler, og som formentlig også er pinligt og ubehageligt at skulle ind på.